

MARKÓ BÉLA

Megörökítés

Rembrandt: *Folyóban fürdőző nő*,
1654, olaj táblán, 62 x 47 cm,
National Gallery, London

*Tested romló formáját felveszi
a víz, és megkettőződsz hirtelen,
míg torlódik csak feltűrt ingeden
a sűrű, sárga fény, s átrendezi*

*alul a látványt, ami nincs is ott,
illetve fentről csak te nézheted
fel-felbullámzó tükörképedet,
s amint izzó ágyékod megnyitod,*

*az is neked szól, mert ha belenéz
saját magába, úgy lehet egész
akárki, és a festő kimarad*

*abból, amit a megdermedt keret
mostantól előle is rejteget:
hiányzik a múltból egy pillanatot.*

Kijárat

Giorgio de Chirico: *A nyugtalanító utazás*,
1913, olaj, vászon, 74 x 106 cm,
Museum of Modern Art, New York

*Az indulás és érkezés között
nincsen különbség, csak a méretek,
ahogy felejtet már a kék eget,
majd felidézted, és a szóközök*

*nem illeszkednek egybe, úgy marad
minden bejárat érintetlenül,
s ugyanoda jut, aki elmerül
vagy felbukkan, szűk alagutakat*

*kínál az álom, s kínoz reggelig,
míg lassan-lassan mégis megtelik
valamelyik szó fénnel, felragyog*

*a labirintus, szétnyílik a tér,
s a színes látvány ismét visszatér:
ott a kijárat, ahol nem vagyok.*

Előlnézet

Diego Velázquez: *Vénusz a tükörrel*,
1644–1648, olaj, vászon, 122,5 x 177 cm
National Gallery, London

*Mert úgysem nézheted meg így magad
hátról, s végleg másoké a tested,
nemcsak azé, ki a vászonra festett,
hanem mindenkié: a pillanat*

*kitágult teljesen, és érthetetlen,
hogy kell-e még, s miért kell a tükör,
ha most már mindörökre tündököl
a váll, a hát, a comb egy képeretben,*

*s ez is tükörkép, tán hűségesebb
annál, mi úgyis szétporlik veled
előbb-utóbb, de nem számít, hiszen*

*a lényeg az, hogy majd kívánjanak,
míg azt várják, hogy szemből lássanak,
s nem fog beteljesülni senki sem.*

